

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobkyně: **CC INTERNET s. r. o.**, IČO: 28721021
sídlem Kaprova 42, 110 00 Praha
zastoupený obecným zmocněncem J. K.
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát města Chomutov**
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. V řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 3. 2024, č. j. 16 A 46/2023-27, **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) podanou prostřednictvím tehdejšího právního zástupce domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.
2. Současně žalobkyně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobkyně uvedla, že žalovaný dne 7. 5. 2019 vydal příkaz sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, proti kterému podala žalobkyně dne 19. 12. 2022 odpor. Dle žalobkyně byl tento odpor podán včas, neboť předmětný příkaz nebyl nikdy doručen zástupci žalobkyně. Zmocnění pro společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., bylo dle žalobkyně obsaženo v přípisu ze dne 12. 12. 2018, což dle jejího názoru není vyloučeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28). Žalobkyně trvala na tom, že doručení příkazu přímo účastníkovi řízení v situaci, kdy je ve správním řízení zastoupen, nemá účinky na běh lhůt.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Vzhledem k tomu, že předmětný příkaz byl doručen pouze přímo žalobkyni a jejímu zmocněnci nikdy doručen nebyl, byl dle žalobkyně její odpor ze dne 19. 12. 2022 doručen ještě před počátkem běhu lhůty pro podání odporu, a tedy včasně.
5. Žalobkyně dále upozornila na skutečnost, že v minulosti byl v dané věci podán odpor prostřednictvím datové schránky P. K., když se žalobkyně mylně domnívala, že tato osoba je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. P. K. se tedy z materiálního hlediska s obsahem příkazu seznámil, ovšem toto seznámení nelze považovat za seznámení se s obsahem příkazu ze strany zástupce žalobkyně. V tomto směru odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33, ze kterého vyplývá, že P. K. nebyl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., a nebyl ani jejím zaměstnancem. Úkony provedené P. K. proto není možné dle žalobkyně považovat za úkony této společnosti.
6. Žalobkyně tedy trvala na tom, že jejímu zástupci příkaz doručen nebyl a k dříve podanému odporu třetí osobou nelze přihlížet. Dle jejího názoru tedy odpor podaný dne 19. 12. 2022 byl podán včas a žalovaný byl povinen vydat nejpozději ve lhůtě 60 dnů rozhodnutí ve věci samé. K tomu však nedošlo.
7. Žalobkyně dále konstatovala, že uplatnila opatření proti nečinnosti u Krajského úřadu Ústeckého kraje podáním ze dne 22. 8. 2023.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

8. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení v předmětné věci. Uvedl, že dne 12. 12. 2018 bylo ze strany žalobkyně doručeno správnímu orgánu Sdělení k řidiči vozidla, ve kterém bylo uvedeno, že pro případ, že by ve věci bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), zmocňuje žalobkyně k zastupování společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Protože se dle žalovaného jednalo o pouhou informaci o záměru být zastupován v budoucnosti, pokud nastanou určité skutečnosti, nepřistoupil žalovaný k výzvě k odstranění nedostatků podání.
9. Žalovaný trval na tom, že nedošlo ke zmocnění společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., ze strany žalobkyně, neboť nebyla předložena plná moc. Dle žalovaného sdělení o plánovaném udělení plné moci k zastupování není v žádném případě to samé jako udělení plné moci k zastupování a její předložení správnímu orgánu. Písemná plná moc nebyla dle žalovaného nikdy v průběhu řízení žalobkyní nebo jejím zástupcem doložena. Žalovaný zdůraznil, že řízení o přestupku vedené pod sp. zn. MMCH/116443/3053/2018/ODaSČ/Kar, v rámci kterého bylo předloženo Sdělení k řidiči vozidla obsahující sdělení o plánovaném udělení plné moci, bylo ukončeno usnesením o odložení věci ze dne 7. 5. 2019. Příkaz za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byl vydán dne 7. 5. 2019 v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP.
10. Žalobkyně pokutu uloženou tímto příkazem neuhradila a namísto toho podala odpor s tvrzením, že odpor nebyl doručen jejímu zástupci, a proto nenabyl právní moci.
11. Žalovaný dále poukázal na obstrukční praktiky žalobkyně a společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Rovněž poukázal na skutečnost, že v předmětné věci již jednou žalobkyně podala žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, která byla soudem odmítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že Krajský soud v Ústí nad Labem ve věci vedené pod sp. zn. 141 A 8/2022 rozhodoval argumentačně obdobnou žalobu a v tomto řízení žalobu zamítl. Rovněž odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, ze kterých vyplývá, že skutečnost, že podání učiněné vůči soudu z datové schránky se považuje za podepsané, nelze ztotožňovat s podpisem na plné moci, který dokládá, že plná moc byla platně udělena jiné osobě.

Replika žalobkyně

13. Žalobkyně ve své replice ze dne 7. 9. 2024 zdůraznila, že odpor ze dne 20. 5. 2019 byl podán z datové schránky P. K. P. K. dle žalobkyně nebyl ani účastníkem řízení, ani zástupcem účastníka řízení. Sice se tato osoba v podaném odporu titulovala jako zástupce jednatele společnosti, avšak takové zastoupení dle žalobkyně neexistovalo. V tomto směru žalobkyně odkázala na výpis z obchodního rejstříku, kde má být uvedeno, že spolek Ochrana řidičů o. s. se stal jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., teprve dne 14. 6. 2019. Dle žalobkyně nebylo rovněž prokázáno oprávnění P. K. jednat jménem tohoto spolku.
14. Žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 9 As 265/2020-43, který dle jejího názoru projednával skutkově identickou situaci. V tomto rozsudku soud dospěl k závěru, že k úkonu provedenému P. K. nelze přihlížet, protože předložená sada dokumentů neprokazovala oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Tytéž závěry učinil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 10. 3. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33. V rozsudku ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020-43, Nejvyšší správní soud posuzoval dle žalobkyně identickou situaci a učinil tento závěr: „*Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěry městského soudu, že žalovaný postupoval správně, pokud za rozhodné považoval údaje zapsané ve veřejném rejstříku (zde rejstříku obchodním).*“
15. Žalobkyně trvala na tom, že podání odporu ze dne 20. 5. 2019 bylo podáním třetí osoby, protože tato osoba nebyla zmocněna k jejímu zastupování, ani nebyla oprávněna k jednání jménem zástupce. Jde tedy o úkon, ke kterému vůbec nelze přihlížet a Nejvyšší správní soud mu ve své judikatuře nepřiznává žádné právní účinky. Žalobkyně rovněž zdůraznila, že předmětný příkaz byl doručen pouze jí a nikoli jejímu zmocněnci. Skutečnost, že se s ním seznámila osoba, která podala odpor, neznamená, že se s ním seznámil i zástupce žalobkyně. Úkon třetí osoby nemohl dle jejího názoru vyvolat žádné právní účinky a nelze k němu přihlížet.

Jednání soudu

16. Obecný zmocněnec žalobkyně ani samotná žalobkyně se i přes řádné obeslání k jednání bez omluvy nedostavili. V souladu s poučením obsaženým v předvolání doručeném obecnému zmocněnci žalobkyně bylo jednáno ve věci i bez jejich přítomnosti.
17. Pověřený pracovník žalovaného při jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a k věci uvedl, že žalovaný doručil příkaz přímo žalobkyni. Z obsahu správního spisu pak dle pověřeného pracovníka vyplývá, že žalobkyně předala předmětný příkaz svému zástupci. Skutečnost, že zástupce žalobkyně následně jednal prostřednictvím P. K., již jde zcela k tíži žalobce, a to bez ohledu na to, zda P. K. jménem zmocněnce jednal oprávněně či nikoli.
18. Soud z vlastní iniciativy při jednání soudu provedl důkaz úplným výpisem z obchodního rejstříku na společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., vyhotoveným dne 21. 1. 2025,

rozhodnutím jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018 opatřeným ze sbírky listin evidované v obchodním rejstříku u společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., úplným výpisem ze spolkového rejstříku na spolek Ochrana řidičů o. s. vyhotoveným dne 21. 1. 2025, stanovami tohoto spolku ze dne 12. 6. 2013 a rozhodnutím sdružení Ochrana řidičů, o. s. jako jediného společníka společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., ze dne 3. 6. 2019 o tom, že spolek Ochrana řidiče o. s. bude při výkonu funkce jednatele společnosti zastupovat M. P.

Posouzení věci soudem

19. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud konstatuje, že mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně využila prostředků k nápravě nečinnosti.
20. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 2. 11. 2018 obdržel žalovaný od Městské policie Chomutov oznámení č. j. 2018/026120 o podezření ze spáchání přestupku (dále jen „oznámení“), ve kterém bylo uvedeno, že bylo zjištěno, že dne 1. 11. 2018 ve 14:05 hodin bylo v Chomutově, ul. Příční u č. p. 28, zaparkováno motorové vozidlo registrační značky X tak, že blíže neurčený řidič nerespektoval dopravní značení č. IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“, na kterém je dopravním značením B 29 stanoven mimo jiné i „Zákaz stání“. Dne 4. 12. 2018 byla provozovateli vozidla doručena výzva k zaplacení určené částky dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Dne 12. 12. 2018 bylo žalovanému doručeno od žalobkyně Sdělení k řidiči vozidla, ve kterém bylo mimo jiné uvedeno: *„V případě, že dojde k zahájení přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pak ke svému zastupování pro takovéto (celé) řízení zmocňuji [ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu] obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., IČ: 24317594, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, která mi řeší veškerou administrativu a přebírá též mou korespondenci.“* Usnesením ze dne 7. 5. 2019, sp. zn. MMCH/116443/3053/2018/ODaSČ-PP, byla věc týkající spáchání přestupku řidičem odložena, neboť správní orgán nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně byl dne 7. 5. 2019 prostřednictvím datové schránky doručen žalobkyni příkaz vydaný žalovaným téhož dne pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla značky Chevrolet, registrační značky X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 1. 11. 2018 ve 14:05 hodin v Chomutově, v ulici Příční, bylo zaparkováno motorové vozidlo tovární značky Chevrolet, registrační značky X, v úseku, kde nezjištěný řidič svým jednáním nerespektoval dopravní značení č. IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“, na kterém je mimo jiné uvedeno dopravní značení B29 „Zákaz stání“. Tento příkaz byl doručen žalobkyni dne 7. 5. 2019. Dne 20. 5. 2019 byl podán P. K. jako osobou pověřenou pro výkon funkce člena statutárního orgánu spolku Ochrana řidičů o. s., který byl jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., odpor, který byl správním orgánem vyhodnocen jako odpor opožděný. Dne 19. 12. 2022 byl doručen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovanému odpor žalobkyně. Ve svém odporu trvala na tom, že byla ve správním řízení řádně zastoupena a předmětný příkaz nebyl doposud doručen jejímu zástupci. Proto dle jejího názoru byl odpor podán ještě před řádným doručením příkazu, a tedy dříve, než vůbec započala běžet lhůta pro podání odporu.

21. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
22. Z § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) vyplývá, že proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
23. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.
24. Podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
25. Podle § 34 odst. 2 správního řádu platí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení něco vykonat, se doručují písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.
26. V předmětné věci již jednou zdejší soud rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 4. 3. 2024, č. j. 16 A 46/2023-27. Soud se tehdy zabýval především tím, zda podání žalobkyně doručené žalovanému dne 12. 12. 2018 obsahovalo řádně udělenou plnou moc a zda měli být případně žalobkyně či její údajný zmocněnec vyzváni k odstranění nedostatku podání podle § 37 odst. 3 správního řádu. Uvedl, že plná moc je dle ustálených judikatorních i doktrinárních závěrů jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, přičemž dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srov. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit. Konstatoval, že ačkoliv podání učiněné žalobkyní bylo zasláno prostřednictvím datové schránky žalobkyně, samotné zmocnění nebylo opatřeno žádným podpisem, vlastnoručním či elektronickým. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, dospěl k závěru, že údajná plná moc ze dne 12. 12. 2018 (součást podání nazvaného Sdělení k řidiči vozidla) nesplňuje výše uvedené požadavky na procesní plnou moc ve správním řízení, neboť na ní absentuje právě podpis zmocnitele a datum. Skutečnost, že uvedené bylo zasláno z datové schránky žalobkyně nemůže na věci ničeho změnit, neboť na toto zmocnění nelze vztáhnout fikci podpisu. Nadto dodal, že z uvedeného zmocnění není zřejmé, zda je za žalobkyni udělila osoba k tomu oprávněná. Dospěl k závěru, že za situace, kdy ještě před zahájením správního řízení žalobkyně neplatně udělila plnou moc, a žalovaný následně vedl

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správní řízení s řidičem vozidla, neměl s ohledem na zásadu procesní ekonomie povinnost žalobkyni vyzvat k odstranění vad plné moci. Žalovaný postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobkyni a předmětný příkaz nabyl právní moci již dne 16. 5. 2019. Uzavřel, že odpor podaný žalobkyní dne 19. 12. 2022 byl podán opožděně a žalovaný nebyl nečinný.

27. Proti rozsudku zdejšího soudu podala žalobkyně včasnou kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 8. 2024, č. j. 7 As 59/2024-21, kterým rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud na základě závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu obsažených v rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, dospěl k závěru, že ze strany žalobkyně šlo v případě Sdělení k řidiči vozidla o jednoznačný projev vůle, aby ji v případě zahájení přestupkového řízení zastupovala konkrétní a přesně identifikovaná osoba. V nyní projednávané věci předložil plnou moc k zastupování v řízení účastník řízení. Plná moc splňovala zákonem dané požadavky a jelikož ji do řízení vnesl sám účastník, nemohlo být sporu o tom, že tím projevil vůli být zastupován konkrétním zástupcem. Ničeho na tom nemůže změnit ani to, že projev vůle učinila právnická osoba. Ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o elektronických úkonech, se má za to, že tento úkon učinila osoba oprávněná a lze na něj uplatnit tzv. fikci podpisu. Dle závěrů Nejvyššího správního soudu tedy plná moc obsažená ve Sdělení k řidiči vozidla ze dne 12. 12. 2018 byla řádnou plnou mocí.
28. Dále ve svém zrušujícím rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že za situace, kdy proti předmětnému příkazu byl dne 20. 5. 2019 podán odpor, který stěžovatelka považovala na rozdíl od správních orgánů za řádný a včasný (ačkoliv nyní tvrdí opak), bylo namíste podání žaloby na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s. ř. s., kterou se může adresát příkazu domáhat vydání meritorního rozhodnutí v řízení o přestupku. Takovou žalobu však stěžovatelka nepodala a svoji liknavost se snažila zhojit podáním nového, v pořadí druhého odporu dne 19. 12. 2022, o kterém tvrdí, že je včasný. Nejvyšší správní soud uvedl, že v dalším řízení krajský soud posoudí na základě individuálních skutkových okolností jak platnost udělené plné moci, tak i případné obstrukční jednání žalobkyně, a může i uvážit o přípustnosti podaného odporu ze dne 19. 12. 2022, jestliže v řízení již byl na základě její vůle jeden odpor podán dne 20. 5. 2019.
29. Výše uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu je krajský soud v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.
30. V daném případě tedy soud s ohledem na výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu vycházel z předpokladu, že plná moc obsažená ve Sdělení k řidiči vozidla ze dne 12. 12. 2018 byla řádnou plnou mocí a žalobkyně byla v řízení před žalovaným zastoupena společností Pomáháme a chráníme, s. r. o.
31. Z obsahu správního spisu vyplývá, že příkaz ze dne 7. 5. 2019, sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, byl doručován pouze žalobkyni, ovšem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., vůbec doručen nebyl. Dne 20. 5. 2019 zaslal P. K. žalovanému odpor, ve kterém uvedl, že jej podává společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., zastoupená jednatelem, kterým je spolek Ochrana řidičů o. s. jednající P. K. jako osobou pověřenou pro výkon funkce člena statutárního orgánu. K tomuto podání byly připojeny následující digitalizované kopie dokumentů: rozhodnutí právnické osoby Ochrana řidičů o. s. jako jediného společníka společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní P. D. z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o. s. novým

jednatelům a o zmocnění P. K. zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o. s. při výkonu funkce jednatele (dále jen „rozhodnutí jediného společníka“), smlouva o převodu obchodního podílu mezi P. D. a právnickou osobou Ochrana řidičů o. s. ze dne 23. 11. 2018 (dále jen „smlouva o převodu obchodního podílu“), zápis z členské schůze sdružení Ochrana řidičů o. s. ze dne 10. 7. 2018, dokládající, že na další funkční období byl prezidentem zvolen Ing. J. K. Na rozhodnutí jediného společníka a na smlouvě o převodu obchodního podílu je jako osoba jednající jménem spolku Ochrana řidičů o. s. podepsán Ing. J. K. Na předložených digitalizovaných kopiích jsou obsaženy ověřovací doložky pro legalizaci, které uvádějí, že listiny vlastnoručně podepsal Ing. J. K.

32. Žalovaný vyhodnotil předmětný odpor jako opožděný, neboť počátek lhůty pro podání odporu odvozoval ode dne doručení příkazu žalobkyni, protože zmocnění obsažené ve Sdělení k řidiči vozidla ze dne 12. 12. 2018 nepovažoval za řádnou plnou moc. Současně žalovaný shledával jako vadu odporu skutečnost, že mu nebyla předložena plná moc pro společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Ke stejným závěrům dospěl i Krajský úřad Ústeckého kraje, kterému byl odpor jako podnět k přezkumnému řízení žalovaným předložen. Tyto skutečnosti a závěr, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení, sdělil Krajský úřad Ústeckého kraje žalobkyni v přípisu ze dne 27. 4. 2020, který byl žalobkyni prostřednictvím systému datových schránek doručen téhož dne a P. K. dne 3. 5. 2020.
33. Pro rozhodnutí ve věci současné žaloby žalobkyně má zásadní význam posouzení, zda má nějaký vliv na relevantnost odporu ze dne 20. 5. 2019 podepsaného P. K. to, že je zmocnění pro společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., obsažené ve Sdělení k řidiči vozidla ze dne 12. 12. 2018, nutno považovat za řádnou plnou moc pro tuto společnost v předmětném správním řízení.
34. Zásadním důsledkem řádného zastoupení žalobkyně v předmětném řízení je, že příkaz ze dne 7. 5. 2019 nebyl doručen zmocněnci žalobkyně. Tato skutečnost má vliv na počátek běhu lhůty pro podání odporu. Bez dalšího by lhůta pro podání odporu bez doručení zmocněnci v souladu s § 34 odst. 2 druhou větou správního řádu vůbec nepočala běžet. Ovšem v daném případě byl dne 20. 5. 2019 žalovanému doručen odpor podepsaný osobou, která tvrdila, že jedná jménem zmocněnce žalobkyně.
35. S ohledem na argumentaci žalobkyně je tedy třeba posoudit, zda P. K. byl třetí osobou, která nebyla oprávněna podat odpor ve prospěch žalobkyně, či zda byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku zmocněnce vyplývá, že ke dni podání odporu byla v obchodním rejstříku jako jediný společník zapsána P. D. K podanému odporu však byla přiložena smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018, dle které P. D. svůj obchodní podíl v uvedené společnosti převedla na sdružení Ochrana řidičů o. s. Uvedená smlouva byla na předložené kopii podepsána za sdružení Ochrana řidičů o. s. Ing. J. K. (originál obsahoval ověřovací doložku, ze které vyplývá, že tuto smlouvu vlastnoručně podepsal). Dále bylo k odporu přiloženo rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018, ze kterého vyplývá, že sdružení Ochrana řidičů o. s. jako jediný společník společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., odvolalo z funkce jednatele P. D. a jmenovalo jednatelem samo sebe, tedy sdružení Ochrana řidičů o. s. s tím, že sdružení Ochrana řidičů o. s. bude při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., zastupovat P. K. Tato listina byla podepsána P. D., za sdružení Ochrana řidičů o. s. Ing. J. K. a pod rukou připsaným dovětkem, že pověření přijímá, i P. K. Originál listiny byl

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

opatřen legalizačními doložkami ověřujícími jejich podpisy. Dále byl k podanému odporu přiložen zápis z členské schůze sdružení Ochrana řidičů o. s. ze dne 10. 7. 2018, ze kterého vyplývá, že prezidentem sdružení byl na další funkční období zvolen Ing. J. K. Zápis z členské schůze sdružení je podepsán zakládajícími členy Ing. J. K., P. D. a P. K.

36. Listiny přiložené k podanému odporu nalezly odraz i v obchodním rejstříku, kde byl dne 14. 6. 2019 proveden zápis změny jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., tak, že byla z pozice jednatelky vymazána P. D. se dnem zániku funkce 23. 11. 2018 a jako jednatel bylo zapsáno sdružení Ochrana řidičů o. s. se dnem vzniku funkce 23. 11. 2018.
37. Dle soudu z listin přiložených k podanému odporu vyplývá oprávnění P. K. ke dni podání odporu jednat jménem zmocněnce žalobkyně. Uvedenými listinami bylo doloženo, že ačkoliv v době podání odporu nebyl dosud zápis v obchodním rejstříku proveden, byly již v té době učiněny právní úkony zakládající P. K. oprávnění jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Následně tomu odpovídá i zápis v obchodním rejstříku, byť byl proveden se značným časovým odstupem. Rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového, přiložené k podanému odporu, plně odpovídá listině uložené ve sbírce listin v obchodním rejstříku, na základě které byl proveden zápis změny jednatele, a to včetně rukou dopsané poznámky, že P. K. pověření přijímá a jeho podpisu. O změně osoby zastupující sdružení Ochrana řidičů o. s. při výkonu funkce jednatele bylo rozhodnuto až po podání předmětného odporu, a to dne 3. 6. 2019.
38. K argumentaci žalobkyně a jejímu poukazu na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž má vyplývat, že totožný soubor listin nedokládá oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., soud konstatuje, že z judikatury vyplývá, že se zřejmě v případě judikátů, na které žalobkyně odkazuje, nejednalo o totožný soubor listin. Z formulací v uvedených judikátech (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 28/2020, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2020, č. j. 8 A 40/2020-33, jehož závěry potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 3. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33) totiž vyplývá, že za zásadní nedostatek předložených listin soudy považovaly skutečnost, že na předložených listinách jménem sdružení jednal P. K. Ochrana řidičů o. s. a oprávnění jednat jménem tohoto sdružení nedoložil. V tomto řízení však při podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu jednal jménem sdružení Ochrana řidičů o. s. Ing. J. K., rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování jednatele nového, obsahující mimo jiné zmocnění P. K. jednat jménem sdružení Ochrana řidičů o. s., podepsal za sdružení Ochrana řidičů o. s. rovněž Ing. P. K. a bylo i doloženo zvolení Ing. J. K. statutárním orgánem sdružení Ochrana řidičů o. s. V daném případě tedy dle soudu byly předloženy při podání odporu doklady prokazující oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Navíc v době, kdy by mohla žalobkyně prvně uplatnit opatření proti nečinnosti vůči žalovanému s poukazem na podaný odpor (60 dnů od podání odporu, které má správní orgán k rozhodnutí ve věci) již byl proveden zápis v obchodním rejstříku, deklarující změnu jednatele u společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o.
39. V daném případě správní orgány ani nerozporovaly oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Správní orgány se domnívaly, že tato společnost nebyla řádně zmocněna žalobkyní a považovaly odpor za opožděný.
40. S ohledem na výše uvedené tedy není možné na odpor doručený žalovanému dne 20. 5. 2019 nahlížet jako odpor podaný třetí osobou, která by k tomu nebyla oprávněna. Z obsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podaného odporu pak vyplývá, že osoba, která odpor podala, byla seznámena s obsahem napadeného příkazu, neboť odpor je i ve stručnosti odůvodněn. Z toho je nutné dovodit, že došlo z hlediska materiálního k faktickému doručení předmětného příkazu osobě, která podávala jako zmocněnec žalobkyně odpor, neboť tato osoba měla možnost se před podáním odporu s obsahem příkazu seznámit.

41. Dále pak z obsahu správního spisu vyplývá, že ještě dne 11. 2. 2021 považovala žalobkyně odpor ze dne 20. 5. 2019 za řádný a včasný (viz námitka proti evidenci daňového nedoplatku na osobním daňovém účtu daňového subjektu doručená žalovanému dne 11. 2. 2021).
42. Vzhledem ke všemu výše uvedenému je dle soudu nutné odpor ze dne 20. 5. 2019 považovat za úkon relevantní k zahájení běhu lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s. ř. s., kterou se může účastník domáhat právní ochrany a vydání meritorního rozhodnutí v řízení o přestupku. Pro podání takové žaloby je v § 80 odst. 1 s. ř. s. stanovena lhůta jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se účastník domáhá ochrany, marně uplynula lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí. Lhůta pro rozhodnutí ve věci přestupku je dle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky maximálně 60 dnů. Roční lhůta pro podání žaloby tedy začala běžet dne 19. 7. 2019 (tj. 60 dnů od podání odporu) a uplynula v pondělí dne 20. 7. 2020. V této lhůtě však žalobkyně takovou žalobou nepodala. Lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti tedy marně uplynula. Zmeškání lhůty dle § 80 odst. 2 s. ř. s. nelze prominout.
43. Následně žalobkyně dne 19. 12. 2022, tj. po více než třech letech od doručení příkazu, podala vlastním jménem podání označené jako odpor proti příkazu ze dne 7. 5. 2019. S ohledem na to, že však, jak bylo uvedeno výše, v této věci relevantní odpor již byl podán a žalobkyně se v zákonem předpokládaných lhůtách nedomáhala soudní ochrany, nelze tento „nový odpor“ považovat za úkon, který by byl s to založit žalobkyni běh nové lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti ve vztahu k řízení o přestupku, ve kterém byl vydán daný příkaz. Ze strany žalobkyně šlo o zcela účelový úkon s cílem „opatrřit“ si možnost zhojení své liknavosti a získat novou lhůtu pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Takovému jednání však nelze přiznat soudní ochranu. Opakováním totožného úkonu ve správním řízení není možné obnovit běh prekluzivní lhůty pro možnost uplatnění soudní ochrany. Začátek běhu lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, kterou se mohla žalobkyně domáhat soudní ochrany, je tedy nutno odvozovat od uplynutí lhůty pro rozhodnutí ve správním řízení po podání původního odporu žalobkyně.
44. Jestliže tedy že žalobkyně svou žalobu na ochranu proti nečinnosti podala až dne 30. 9. 2023, tedy více než tři roky od marného uplynutí lhůty pro její podání, dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta k jejímu podání. Na tomto místě soud podotýká, že včasnost podané žaloby je podmínkou řízení a ke splnění podmínek řízení musí soud přihlížet z úřední povinnosti po celou dobu soudního řízení. V § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je stanoveno, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením žalobu odmítne, jestliže byla žaloba podána předčasně nebo opožděně. V souladu s tímto ustanovením tedy soud žalobu pro opožděnost výrokem I. tohoto usnesení odmítl.
45. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta a z ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s., dle kterého soud po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu rozhodne v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Pro rozhodnutí ve věci

má význam až konečné rozhodnutí soudu a je nepodstatný dílčí úspěch v některé z fází řízení.

46. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť došlo k jeho konzumaci v důsledku toho, že v předmětné věci proběhlo jednání soudu, proto nepřipadá v úvahu aplikace ustanovení § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. února 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu